

Ps.122:1,3; Joh.12:20-36 (tekst vs.32); Ps.118:1,8; Gk89:1,3; Gk67; Opw.672

In diepe angst

- 1. troost Jezus ons**
- 2. stelt Jezus ons voor de keus**
- 3. eert Jezus zijn Vader**

Punt 1. Heftig wat angst met een mens doet! Het beïnvloedt je kijk op de werkelijkheid. Als Jezus door de Griekse belangstelling beseft dat het nu wél 'zijn tijd' is, wordt Hij doodsbang. Hij weet eigenlijk niet wat Hij zeggen moet. Anders dan in de hof van Getsemane worstelt Hij met dit moment. Maar ook de graankorrel moet sterven om winst op te leveren. Na het sterven start de periode dat Hij ons naar Zich toe zal halen. Met het woord 'omhooggeheven' wordt het kruis doorgangsroute. Zo blijft Hij wél eeuwig de Messias (vgl.vs.34). En wil Hij daar de discipelen en ons vandaag mee troosten. Zijn angst staat zijn grote liefde (uiteindelijk) niet in de weg. Liefde tot het uiterste!

Vraag: wat doet het met je dat onze Heiland zo leed?

Punt 2. Ja, zelfs iederéén haalt Hij naar zich toe (vs.32). Dat duidt op het wereldomvattende karakter van Gods Koninkrijk. Tegelijkertijd wordt iedereen wel persoonlijk opgeroepen de weg van het licht te gaan (1) en zelf ook te willen sterven als een graankorrel (2). Navolging kan veel kosten maar geeft ook veel vreugde en voldoening! Je leven ondergeschikt maken aan Gods doel. Zo leef je de Westminster confessie: 'het voornaamste en hoogste doel van het leven van de mens is de verheerlijking van God en het zich in Hem ten volle en eeuwig verheugen'. Doen wat Jezus doet en dan zegt Jezus dat we zelf ook geëerd zullen worden (vs.26).

Vraag: op welk gebied kost navolging jou het nodige?

3. Vanuit de hemel gaat het Koning Christus om álle volken. Hij heeft satan verslagen en eert ('groot maken', vs.28, 'verheerlijken' (NBG '51) zo zijn Vader. God wordt geëerd als mensen Hem gaan volgen en dienen, Hem daarvoor danken en zijn plannen niet falen!

Vraag: hoe is het voor je om God te eren en groot te maken?

Gesprekspunt, kindfragment, citaten, Bijbelrooster

1. Angst doet iets met ons. Dat merk(t)en we in corona- en oorlogstijd. Het helpt om een klein (!) beetje te beseffen hoe de laatste dagen voor zijn sterven het voor Jezus is geweest. 'Duizend, duizend maal o Heer, zij U daarvoor dank en eer'. 23e Avondmaal!

2. ☺☺☺☺ voor de kinderen: b . n jij w . l eens b . ng? W . . rv . . r? N . . r, hè? J . zus is hier . . k b . ng. H . t w . rdt m . . ilijk v . . r H . m. Str . ks st . rft Hij . . n h . t kruis, om . ns te r . dd . n. Mooi om d . nkUw . l te z . gg . n! Fijne d . g nog en de g . . . . . s!

3. 'Als zijn laatste uur heeft geslagen, wordt daarmee tegelijk zijn verheerlijking ingeluid. Het kruis wordt zijn hoogste roem, omdat zijn werk dan vrucht gaat dragen op wereldwijde schaal. Uit het kruishout zal de wereldkerk opbloeien'

4. 'Als de Gekruisigde allen tot zich trekt, dan verandert Hij niet het kruis, maar dan verandert Hij de mensen. Van natuurlijke mensen, die het kruis haten, herschept Jezus ons door zijn heilige Geest tot geestelijke mensen die het kruis op zich nemen. Geestelijke mensen zijn geen mensen die het kruis aantrekkelijk vinden. Dat is het nooit: het betekent onze kruisiging. Geestelijke mensen zijn mensen, die tegen wil en dank door Christus bij zijn kruis betrokken zijn geworden. En nu vinden zij daar hun enig behoud'

5. **Bijbelrooster:** **zondag** over wel of niet zijn tijd: Joh.2 (4); **maandag** over wel of niet zijn tijd: Joh.7:14-36 (30); **dinsdag** over wel of niet zijn tijd: Joh.8:1-20 (20) + Joh.12:23 (nu wél); **woensdag** over 'omhooggeheven': Joh.3:1-21 (14-15) + Num.21:8-9 + Fil.2:8-9; **donderdag** het gaat God om álle volken: 1Kon.8:41-43 + Mar.11:17; **vrijdag** over Gods en Jezus' grootheid/heerlijkheid/eer: Joh.11 (4.40); Joh.2:11; Joh.13:31-32; **zaterdag** idem: Joh.17 (4.5.24). **Liefhebbers:** over licht en duisternis: Joh.9 (4-5)+Joh.11 (9-10)+Joh.1 (5)+Joh.8 (12)+Ef.5:8+1Thess.5:5; over Jezus en satan: Joh.8:44; Joh.14:30-31; Joh.16:11 + 2Cor.4:4 + Ef.2:2 + Op.20:10.

Liturgie rondom Johannes 12:32 (lezen Johannes 12:20-36)

- 1. troost Jezus ons**
- 2. stelt Jezus ons voor de keus**
- 3. eert Jezus zijn Vader**

Punt 1. In diepe angst troost Jezus ons.

Ben je al wel eens écht bang, écht angstig geweest?

Of ken je het alleen maar van de verhalen? Over de oorlog.

Over ouders die tegen elkaar schreeuwen en dat er dan ook wel eens klappen vallen.

Over die operatie die je moest ondergaan en waar ze je voor gewaarschuwd hadden...

Dat ze er ernstig bij keken en niets konden garanderen...

Corona en de oorlog in Oekraïne zijn ook voor een aantal van ons van die angstversterkers geweest. Hoe zal het aflopen? Wat gaat mij overkomen?

Wat gaat er allemaal nog meer gebeuren? Kernwapens? Derde wereldoorlog?

Hebben wij een slechte defensie? En verwaarloosde schuilkelders? Help....

Soms kan het je hele leven, je hele humeur, zelfs je hele kijk op de wereld kleuren.

Je gaat alles bekijken door die ene bril. Als je boodschappen gaat doen.

Als je wil gaan trouwen, als je t.v. kijkt, als je ....

Wat moet je ermee? Zeker als we het spreekwoord kennen: angst is een slechte raadgever. Soms ontstaat een overlevingsmechanisme: als ik het maar red!

Hier in dit Bijbelgedeelte wordt Jezus doodsbang. Heftig voor Hem!

En wat merken de discipelen ervan? En wat wij? En hoe komt dat?

Waarschijnlijk doordat Hij te horen krijgt dat een aantal Grieken, die naar Jeruzalem waren gekomen om het Pascha mee te maken en God te aanbidden, naar Hem vroegen.

Toen drong tot Hem door dat zijn leven en werk wereldwijde betekenis heeft en niet alleen beperkt zal blijven tot Israël. Het is voor Joden en Grieken, en Zwollenaren....

Het Koninkrijk van God beslaat de hele wereld.... En om dat rijk weer te heroveren op de heerser in deze wereld kost heel veel.

En waar Hij eerder regelmatig had gezegd dat het zijn tijd nog niet was (al bij zijn eerste wonder in Johannes 2) dat zijn ure nog niet gekomen was, zegt Hij het nu wel.

Het uur U is aangebroken. Nu gaat het gebeuren.... De laatste fase. Heftig.

Vandaar ook dat Hij nu doodsbang is.

Zelfs op zo'n manier dat Hij bijna niet uit zijn woorden kan komen.

Wat moet Ik zeggen (vs.27)?

Hij worstelt.

Waar Hij in de hof van Getsemane vraagt of de beker aan Hem voorbij mag gaan stelt Hij hier die vraag niet. Maar noemt wel het thema van zijn grote lijden.

Moet Ik zeggen: laat dit moment voorbijgaan? Maar hiervoor ben Ik juist gekomen....

En via het bekende beeld van de graankorrel die je in de grond moet stoppen vertelt Hij over het gevolg van wat Hij nu gaat doen.

Van wat hogepriester Kajafas al profeteerde (Joh.11:50): besef toch dat het in jullie eigen belang is dat één man sterft voor het hele volk, zodat niet het hele volk verloren gaat.

En Johannes daarna licht toe: als hogepriester in dat jaar sprak hij de profetie dat Jezus zou sterven voor het volk, en niet alleen voor het volk, maar ook om de verstrooide kinderen van God bijeen te brengen!

Als de korrel in de grond gestopt wordt en sterft ontstaat er een nieuwe aar met heel veel nieuwe korrels.

En tegelijkertijd gebruikt de Here Jezus hier een uitdrukking die mooi en veelzeggend is. Het hele heftige gebeuren dat zich nu gaat afspelen wordt samengevat met 'verheven worden tot majesteit'. Lucas zegt het zo, in 9:51: toen de tijd naderde dat Jezus van de aarde zou worden weggenomen...

Deze hel, deze weg naar het kruis is een doorgang naar de hemel toe. Terug naar waar Hij vandaan kwam en waar het leven zo goed en volmaakt was....

Hiermee geeft Johannes ook antwoord op de vraag van de mensen, die ze stellen in vs.34. Zij dachten juist dat de Messias eeuwig zou blijven leven.

Maar dat bijt niet met het omhooggeheven worden.

Integendeel. Altijd de Messias, en straks vanuit de hemel!

En dan haal Ik jullie op. Goed nieuws maar eerst nog...

En op dit moeilijke moment, waarop Hij dodelijk beangst is, troost Hij de discipelen met deze woorden, en ons vandaag.

In zijn angst blijft Hij volledig gericht op zijn Vader, op zijn leerlingen en dus ook op ons. Gelukkig dat Hij niet door angst bevangen in een klein wereldje gaat leven.

Wereldwijd. Troost voor iedereen. Liefde tot het uiterste.

Vanuit de hoogte zal Jezus iedereen naar zich toe halen.

Iedereen zelfs. Ja, want Gods Koninkrijk is niet gebonden aan een bepaald gebied, of aan een bepaald soort mensen, maar zijn komst naar deze wereld en zijn gang straks naar de hemel is er voor iedereen.

Hij zegt het wat 'onbeschermd': Ik zal iedereen naar Mij toehalen.

Hij was op dat moment niet gevoelig voor onze discussie of het wel zo makkelijk en wel voor iedereen is.

Toch zegt Jezus daar wel degelijk iets over.

Zijn optreden en zijn spreken: het is één grote oproep om de weg van het licht te gaan en uit de duisternis naar voren te stappen.

En die keus maken heeft ook gevolgen.

Luister maar: wie zijn leven liefheeft verliest het, maar wie in deze wereld zijn leven haat, zal het behouden.

Toen ik deze woorden in de afgelopen week voorlas op catechisatie, vonden ze deze woorden moeilijk te verteren. Ook wel goed te begrijpen in een tijd waarin zo benadrukt wordt dat je er mag zijn en dat je jezelf mag, ja zelfs moet liefhebben.

Misschien is het wel het beste te begrijpen als we het toepassen op Jezus Zelf.

Als Hij op dat moment alleen aan zichzelf denkt, gaat Hij niet op weg naar Golgotha.

Hij denkt aan het grotere geheel, aan zijn Vader en het plan van zijn Vader.

Voor ons vandaag gaat het erom dat we volop mogen genieten van dit leven maar dat het leven voor God daar bovenuit gaat. En voorop staat.

Dat je niet alleen maar met jezelf bezig bent want dat levert je uiteindelijk helemaal niets op. Je leeft te midden van andere mensen en boven je is God die voor je zorgt.

Laat dat je leven gaan kleuren! En laat dat ook wat mogen kosten.

Navolging van Christus mag wat kosten.

Dus met het voorbeeld van Jezus maar ook met zijn woorden over de graankorrel en je leven verliezen stelt de Here Jezus ons voor de keus.

En worden wij hier en nu vanmorgen/middag voor de keus gesteld: mag de navolging van onze Heer je wat kosten?

Weet je van je zelf op welk gebied dat bij jou, bij u ook pijn doet?

Dat het als het ware 'snijden in je eigen vlees' is?

Dat je eigenlijk wel graag ... maar toch, dat je vindt vanwege Gods doel met deze wereld en je leven, je dit toch maar niet meer moet doen, of niet meer moet denken, of niet meer moet kopen, of juist wel dit of dat moet doen ...

Punt 3. In diepe angst eert Jezus zijn Vader

Dit eren vind je terug in vs.28 (daar 'grootheid tonen'. Ook het woord 'verheerlijken' drukt hetzelfde uit) maar eigenlijk door de hele Bijbel heen.

In zijn angst vraagt Hij het nog een keer aan zijn Vader.

Laat nu deze fase ingaat toch uw grootheid zien. Oftewel: Ik wil U eren.

En dan klinkt daar die indrukwekkende stem van God uit de hemel.

Ik heb mijn grootheid getoond en Ik zal het weer doen.

Juist door dat wat er de komende uren gaat gebeuren.

Ook wat er nu gaat gebeuren, past helemaal bij mijn plan.

En daardoor zal Ik geëerd worden.

Dat mogen wij ook gaan doen.

En het levert ook veel op.

Leven voor God geeft veel voldoening.

Dat vind ik ook zo mooi aan de Westminster Confessie.

Een belijdenisgeschrift die o.a. in Engeland en Schotland beleden wordt.

Waar onze Catechismus start met 'wat is uw enige troost?', beginnen zij met de vraag

Wat is het voornaamste en het hoogste doel van het leven van de mens?

Het voornaamste en hoogste doel van de mens is de verheerlijking van God en het zich in Hem ten volle en eeuwig verheugen.

Dat wil zeggen: het groot maken van God. Het hoog van Hem opgeven.

Hem eren en prijzen.

Maar dan die prachtige aanvulling van Westminster.

Maar dat deze manier van leven je juist zoveel vreugde mag geven.

Hem aanbidden en eren: wat word je daar zelf blij van!

En dat is ook wat Jezus graag deed op aarde.

God wordt geëerd en groot gemaakt als in het O.T. de volken rondom Israël onder de indruk waren van wat de HERE deed voor zijn volk. Wat een God hebben zij toch!

En als het in het N.T. om alle mensen gaat dan is het prachtig als dat ook gaat gebeuren.

Dat Jezus sterft en dat na zijn opstanding door de kracht van de Geest de discipelen op weg gaan de hele wereld in om te vertellen over de grote daden van God.

Dat we op weg zijn naar het moment dat alle volken, knarsetandend of vol overgave zullen buigen voor God en volop de grootheid van onze God zullen erkennen.

Daar past ook bij dat Jezus hier ook nog iets zegt over de beperktheid van de macht van satan.

Die hier de 'heerser over deze wereld' wordt genoemd.

De duivel gaat hier een gevoelige nederlaag lijden.

Zijn greep op de wereld gaat hij verliezen en in Openbaringen lezen we dat hij ook echt buitengezet wordt. Verwijderd. Want hij hoort niet bij Gods mooie wereld.

In Gods Koninkrijk is geen plaats voor deze leugenaar.

Wat een eer voor God! Wat indrukwekkend!

De tijd is gekomen. Het koninkrijk breekt door met het optreden van Jezus.

Zijn lijden, sterven en opstaan is een enorm grote stap in dit verband.

En dat alles om zijn Vader te eren.

Die vervolgens Hem erom wil eren. Een en al wederzijdse eer.

Lees nog maar eens terug in het begin van dat indrukwekkende gebed in Johannes 17.

Omdat Gods plannen niet gedwarsboemd worden.
Omdat Gods grote plan met ons en deze wereld door zal gaan.
Iedereen gelukkig en vol vreugde: dat is het toekomstperspectief.
En dan God danken, prijzen, aanbidden, grootmaken.
Duizendmaal o Heer, zij U daarvoor dank en eer.
Groot is uw trouw. Uw plannen falen niet.
U bent de enige, de echte, de betrouwbare, de levende!
Ken je deze taal? Wil je meedoen Hem eren en groot maken?

Laten we bidden, of `amen`!